

372L0464

31.12.72

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

N:o L 303/3

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 19 päivänä joulukuuta 1972,

muista valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvista veroista kuin liikevaihtoveroista

(72/464/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka
ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopi-
muksen ja erityisesti sen 99 ja 100 artiklan,
ottaa huomioon komission ehdotuksen,
ottaa huomioon edustajakokouksen lausunnon,
ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,
sekä katsoo, että

perustamissopimuksen tavoitteena on luoda taloudellinen
liitto, jossa harjoitetaan tervettä kilpailua ja joka ominai-
suuksiltaan vastaa sisämarkkinoita; valmistetun tupakan
alalla tämän tavoitteen toteutuminen edellyttää, ettei
jäsenvaltioiden tämän alan tuotteiden kulutukseen kohdis-
tama verotus vääristä kilpailun edellytyksiä eikä estä
näiden tuotteiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä,

nykyiset valmistetun tupakan kulutukseen kohdistuvat
verot eivät täytä näitä vaatimuksia, sillä ne eivät ole
kilpailun kannalta vaikutuksettomia ja muodostavat usein
huomattavia esteitä vastavuoroiselle markkinoille pääsyl-
le,

yhteismarkkinoiden edun mukaista on näin ollen yhden-
mukaistaa säännöt, jotka koskevat valmistetun tupakan
kulutukseen kohdistuvaa verotusta, jotta saataisiin sekä
kansallisella että yhteisön tasolla asteittain poistetuiksi
nykyisistä järjestelmistä tekijät, jotka voivat estää vapaata
liikkuvuutta ja vääristää kilpailun edellytyksiä,

neuvoston 11 päivänä huhtikuuta 1967 antamat direktii-
vit⁽¹⁾ koskevat liikevaihtoverojen yhdenmukaistamista,

valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisella on
erityisesti saatava estetyksi verotuksen vaikutuksia vääris-
tämästä samaan ryhmään kuuluvilla valmistetun tupakan
eri luokilla käytävää kilpailua ja siten saatava jäsenvaltioi-
den kansallisia markkinoita avatuiksi,

savukkeiden osalta edellä mainittu tavoite voidaan
parhaiten saavuttaa järjestelmällä, joka mahdollistaa
verotason alentamisen, ja tämän vuoksi näiden tuotteiden
verotuksessa olisi yhdistettävä suhteellinen valmistevero
erityisvalmisteveroon, jonka määrä kunkin jäsenvaltion on
vahvistettava yhteisön määräämillä perusteilla,

valmistetun tupakan valmisteverojen rakenteet olisi yhden-
mukaistettava vaiheittain, ja

kilpailun asettamat vaatimukset edellyttävät järjestelmää,
jossa hinnat vahvistetaan vapaasti kaikille valmistetun
tupakan ryhmille,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

Yleiset periaatteet

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden valmistetun tupakan valmisteveron
rakenteet on yhdenmukaistettava useassa vaiheessa.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan tämän yhdenmukais-
tamisen yleiset periaatteet sekä ne erityisperusteet, joita on
sovellettava yhdenmukaistamisen ensimmäisessä vaihees-
sa.

3. Perustamissopimuksen 99 ja 100 artiklan nojalla
neuvosto antaa vähintään vuotta ennen 7 artiklan 1
kohdassa tarkoitettua määräajan päättymistä direktiivin,
jossa vahvistetaan seuraavassa vaiheessa tai seuraavissa
vaiheissa sovellettavat erityisperusteet.

4. Neuvosto päättää komission ehdotuksesta siirtymises-
tä yhdestä yhdenmukaistamisen vaiheesta seuraavaan
ottaen huomioon, mitä vaikutuksia meneillään olevan
vaiheen aikana on saatu aikaan niillä toimenpiteillä, joita
jäsenvaltiot ovat toteuttaneet valmisteverojärjestelmissään
kyseisen vaiheen aikana sovellettavien säännösten noudat-
tamiseksi. Siirtymistä yhdestä vaiheesta seuraavaan voi-
daan lykätä erityisesti, jos se voi aiheuttaa jollekin
jäsenvaltiolle kohtuuttomia tulojen menetyksiä.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on pidätyttävä määräämästä valmistetulle
tupakalle muuta veroa kuin 1 artiklassa tarkoitettua
valmisteveroa ja 11 päivänä huhtikuuta 1967 annetussa
neuvoston direktiivissä⁽²⁾ säädettyä arvonlisäveroa.

(1) EYVL N:o 71, 14.4.1967, s. 1301/67 ja 1303/67

(2) EYVL N:o 71, 14.4.1967, s. 1301/67

3 artikla

1. Valmistettuna tupakkana on pidettävä:
 - a) savukkeita,
 - b) sikareita ja pikkusikareita,
 - c) piippu- ja savuketupakkaa,
 - d) nuuskaa,
 - e) purutupakkaa.
2. Neuvosto antaa komission ehdotuksesta tarvittavat säännökset sen määräämiseksi, miten valmistettu tupakka on määriteltävä ja ryhmiteltävä.

4 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on määrättävä kotimaisille ja maahan tuoduille savukkeille suhteellinen valmistevero, joka on laskettava suurimman vähittäismyyntihinnan perusteella tullit mukaan luettuina, sekä erityisvalmistevero, joka on laskettava tuoteyksikköä kohti.
2. Suhteellisen valmisteveron kannan ja erityisvalmisteveron määrän on oltava samansuuruiset kaikille savukkeille.
3. Rakenteiden yhdenmukaistamisen loppuvaiheessa kaikkien jäsenvaltioiden on määrättävä savukkeille sama suhteellisen valmisteveron ja erityisvalmisteveron suhde siten, että vähittäismyyntihintojen asteikko kuvastaa oikeudenmukaisesti valmistajien luovutushintojen välistä eroa.
4. Tarvittaessa savukkeiden valmistevero voi sisältää vähimmäisveron osuuden, jonka enimmäismäärän kussakin vaiheessa neuvosto vahvistaa komission ehdotuksesta.

5 artikla

1. Valmistajat ja maahantuojat saavat vapaasti vahvistaa kunkin tuotteen vähittäismyynnissä noudatettavat enimmäishinnat. Tämä säännös ei kuitenkaan estä soveltamasta hintatason valvontaa tai vahvistettujen hintojen noudattamista koskevaa kansallista lainsäädäntöä.
2. Valmisteveron kantamisen helpottamiseksi jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa kullekin valmistetun tupakan ryhmälle vähittäismyyntihintojen asteikon, jos kukin asteikko on riittävän laaja ja vaihteleva vastatakseen tosiasiallisesti yhteisön tuotteiden erilaisuutta. Kutakin asteikkoa on noudatettava kaikkiin kyseisen valmistetun tupakan ryhmän tuotteisiin erottelematta niitä toisistaan laadun, esillepanon, tuotteiden alkuperän tai käytettyjen materiaalien, kyseisten yritysten ominaisuuksien tai muiden perusteiden mukaan.

6 artikla

1. Valmisteveron kantamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on yhdenmukaistettava viimeistään loppuvaiheessa.

Sitä edeltävien vaiheiden aikana valmistevero on kannettava periaatteessa veromerkkien avulla. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron veromerkkien avulla, niiden on saatettava nämä merkit muiden jäsenvaltioiden valmistajien ja myyjien käyttöön. Jos jäsenvaltiot kantavat valmisteveron muilla keinoin, niiden on huolehdittava siitä, ettei tämän vuoksi mikään hallinnollinen eikä tekninen este vaikuta jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

2. Valmistetun tupakan maahantuojiin ja kotimaisiin valmistajiin on sovellettava samaa valmisteveron kantamisessa ja maksamisessa noudatettavien yksityiskohtaisten sääntöjen järjestelmää.

II OSASTO

Yhdenmukaistamisen ensimmäistä vaihetta koskevat erityissäännökset

7 artikla

1. Jollei 1 artiklan 4 kohdasta muuta johdu, valmistetun tupakan valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisen ensimmäinen vaihe kestää kaksikymmentäneljä kuukautta 1 päivästä heinäkuuta 1973.
2. Tässä yhdenmukaistamisen ensimmäisessä vaiheessa on sovellettava 8–10 artiklaa.

8 artikla

1. Savukkeiden erityisvalmisteveron määrä on ensimmäisellä kerralla vahvistettava siihen hintaluokkaan kuuluvien savukkeiden perusteella, joka 1 päivänä tammikuuta 1973 saatavien tietojen mukaan on kysytyin.
2. Tämän määrän on oltava vähintään 5 prosenttia ja enintään 75 prosenttia näiden savukkeiden suhteellisen valmisteveron ja erityisvalmisteveron yhteenlasketusta määrästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisen osan ja suhteellisen osan suhdetta koskevan lopullisen ratkaisun soveltamista.
3. Jos edellä tarkoitetun hintaluokan valmisteveroa muutetaan 1 päivän tammikuuta 1973 jälkeen, erityisvalmisteveron määrä on vahvistettava 1 kohdassa mainittujen savukkeiden uuden verotason perusteella.

9 artikla

Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat jättää tullit savukkeiden suhteellisen valmisteveron laskentaperusteen ulkopuolelle.

10 artikla

Jäsenvaltiot voivat kantaa savukkeista vähimmäisvalmisteveroa, jonka määrä ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 90 prosenttia niiden 8 artiklan 1 kohdassa mainituista savukkeista kantaman suhteellisen valmisteveron ja erityisvalmisteveron yhteenlasketusta määrästä.

III OSASTO

Loppusäännökset

11 artikla

Neuvosto antaa tarvittaessa komission ehdotuksesta tämän direktiiviin soveltamista koskevat säännökset.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1973 ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti voivat lykätä edellä tarkoitettujen säännösten voimaan saattamista enintään 31 päivään joulukuuta 1977.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 1972.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

T. WESTERTERP